

er ligegyldigt, og Spørgsmaalet om at forene Gudenaadalen med Canal anlæg skydes aldeles ud; naar Jernbanen blot kommer til at gaae over Nye Mølle, synes Alt opnaaet. Det, der tidligere ledebe mig til at stille mit Forslag, er saaledes netop her flaaet fast paa en Maade, jeg ikke kan billige. Dette Forslag kan jeg altsaa ikke tiltræde, men endnu mindre kan jeg tiltræde det Forslag, der er stillet af Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther). Det synes mig virkelig at være for stærkt, at man saaledes paa det sidste Stadium af Sagen kommer med en ganske ny Bane. Dette Forslag kan ikke gennemgaae flere Behandlinger i dette Thing ei heller i det andet Thing, men vi skulle vedtage en Bane, uden at vi have nogen Oplysning om, hvad den vil koste, hvilke Vanskeligheder der ere forbundne ved Terrainet, og hvilket Udbytte Banen sandsynligviis vil give osv. Det er i den Grad at arbejde iblinde, at jeg for mit Vedkommende ikke kan være med dertil. Det er allerede bemærket af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds, at dersom det virkelig skulde vise sig, at Nye Mølle i den Grad maatte betragtes som Centrum i Jylland, at der maa søres flere Baner dertil eller derfra, saa kan man jo senere tage det under Overveielse. Der er i saa Henseende ikke foregrebet Noget ved at gaae ind paa Lovforslaget, som det er vedtaget i det andet Thing, der vel er noget forandret fra det, der tidligere er vedtaget her i Thinget, men som dog i den Henseende er bedre end noget af de Forslag, der foreligge, at dets Hovedpunkter have været Gjenstand for gjentagende Afstemninger baade her og i det andet Thing.

Jessen: Jeg kan meget godt forstaae, at de ærede Forslagsstillere ansee deres Forslag for saa fortrinlige, at de, skøndt Vedtagelsen af dem vilde medføre Anvendelsen af det sidste constitutionelle Nødb middel, nemlig Fællesudvalg, dog vilde stemme for dem; men jeg kan ikke begribe, at man kan anbefale et Endringsforslag for at faae Loven til et Fællesudvalg; thi det skulde jo kun være et Nødb middel. Indholdet af Endringsforslagene maa jo dog være

det Bestemmende ved Afgjørelsen af, hvorvidt man vil stemme derfor eller ikke, og det er mig aldeles usforstaaeligt, at Nogen skulde ville stemme for et Forslag, blot for at gjøre Sagens endelige Vedtagelse vanskeligere og udsætte den til en endnu senere Tid, hvor Stillingen maastee vil blive meget tvivlsom.

Riør: Jeg har ikke tidligere under denne meget vigtige Sags Forhandling udtalt Noget den vedkommende, og jeg maa tilstaae, at det næsten er med Uvillie, at jeg tager Ordet paa dette Stadium af Sagen, der muligviis bliver det sidste; thi efter de Udtalelser, man nu har hørt, synes det næsten at være afgjort, inden man skrider til Afstemning, at Loven vil blive endelig vedtagen saaledes, som den er kommen til os fra Landsthinget. Jeg har albrig nogen= sinde været en Ynder af denne Bane, saaledes som den fra først af er foreslaaet, men ligesaa vist, som jeg skal indrømme, at det i en saa vigtig Sag som denne ikke er muligt for Enhver at faae sat sine Ønster igjennem, ligesaa vist er det, at ogsaa jeg har givet Afkald paa mine Ønster i saa Henseende og gjort mig Haab om, at vi efter Regjeringens Forslag kunde faae en Bane, der nogenlunde tilfredsstillede de almindelige og berettigede Ønster i Jylland; men nu seer jeg imidlertid, at der er gjort saa betydelige Forandringer i det oprindelige Forslag, at det bliver absolut nødvendigt for mig at stemme imod den hele Bane. Om jeg end ikke, da Loven gik herfra, turde vente, at den skulde blive vedtagen i det andet Thing fuldstændig i samme Skikkelse, hvori den var vedtagen her i Folkethinget, saa havde jeg dog haabet, at der kun vilde blive foretaget en saa lille Modification deri, at det kunde være mig muligt at gaae ind paa Loven, og jeg skal indrømme, at jeg meget vilde have ønsket, at jeg havde kunnet det. Jeg optræder ikke og stemmer imod det hele Foretagende enten af Uvillie mod den ærede Regjering eller af Mangel paa Paastjonnelse af Regjeringens Virksomhed i denne Sag, men fordi det er min fuldkomneste Overbeviisning, at de varme Ønster, der her fra mange Sider udtales for Jyllands Bedste og Fremme, ere, om jeg saa maa sige, af den Bestaffenhed, at de Herrer snarere kunde vende det om og sige,